

lige eksempler på, hvordan tingene kan blive afsporet i Mellemøsten. Alle de ting, som hr. Morten Messerschmidt peger på, er da også et problem.

Men nu er vi altså nødt til at se fremad, og det er også derfor, at bestræbelsen må være, at en selvstændig palæstinensisk stat skal være en demokratisk palæstinensisk stat, og derfor er det jo opløftende, at der nu har kunnet gennemføres et frit præsidentvalg i det palæstinensiske selvstyre. Nu ser vi frem til, at der kan gennemføres frie parlamentsvalg senere i det palæstinensiske selvstyre.

Jeg er enig med hr. Morten Messerschmidt i, at skal det her være en bæredygtig tostatsløsning, så skal det være en fredeligt indstillet og demokratisk palæstinensisk stat, der skal leve side om side med Israel.

Formanden:

Så er det hr. Naser Khader for et afsluttende spørgsmål.

Naser Khader (RV):

Jeg fordømmer også antisemitisme. Samtidig vil jeg ikke kommentere hr. Morten Messerschmidts vrøvl og historieløshed i forhold til Mellemøsten.

Men tilbage til statsministerens sidste kommentar til mit sidste spørgsmål, det med terror: Jeg mener også, at terroren skal bekæmpes. Men man kunne også stille det polemiske spørgsmål: Hvad kom først, besættelsen eller terroren? Jeg har familiemedlemmer, der er født og opvokset under besættelsen. Hvornår hører det op? Hvornår kan unge mennesker, der er født og opvokset på Vestbredden, se en lysere fremtid i møde?

Jeg synes, det er fint at lytte. Jeg synes også, det er vigtigt, at man ikke bare skælder ud. Alligevel vil jeg fastholde, at der var en ubalance under statsministerens besøg i forhold til palæstinenserne og israelerne, og jeg mener, at statsministeren missede en enestående chance for at fortælle en god ven, Israel, hvad man mener om bosættelserne og sikkerhedsmuren. I øvrigt mener jeg, at denne ubalance ikke afspejler regeringens officielle politik på området, hvor man gerne vil være afbalanceret.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu advarede hr. Naser Khader imod historieløshed, og det vil jeg også gerne skrive under på. Det er utrolig vigtigt, at man her holder fast i,

hvad historien er, for at forstå nutiden og måske få en bedre fremtid – men også kun bruge den til det.

Så må jeg altså minde hr. Naser Khader om, at den israelske besættelse jo er et resultat af de angreb, der kom på Israel. Når Israel har været i krig, har det hver gang været, fordi Israel er blevet angrebet af sine naboer, og vi må holde fast i, at besættelsen er et resultat af angreb, der er foretaget mod staten Israel. Det er for at få det historiske på plads.

Men vi skal jo ikke nu hænge fast i historien, for vi skal prøve at komme videre fremad, og der kan jeg ikke se rettere, end at det vigtigste bidrag, vi kan gøre, i stedet for at skælde ud på parterne i den her konflikt, hvad enten det er palæstinenserne, vi skælder ud på, eller israelerne, vi skælder ud på, er at gøre meget mere nytte ved at prøve konstruktivt og positivt at hjælpe begge parter fremad mod tostatsløsningen.

Det er jo derfor, at mit ærinde, da jeg kom til Mellemøsten, ikke var at skælde ud på de to parter, men at rose dem for de gode ting, vi ser, selv om jeg godt er klar over, at der også er utrolig mange ting, der ikke er gode.

Men hvis vi skal fremad, kan det ikke nytte noget, at vi bliver ved at hænge fast i alt det, der ikke er godt. Så bliver vi nødt til at bide os fast i det gode, der er, og så hjælpe begge parter fremad. Det er sådan set bare det, der er mit synspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 425

6) Til statsministeren af:

Rune Lund (EL):

»Vil statsministeren på baggrund af sit besøg i Israel kommentere nyheden om, at der planlægges opført 3.500 nye boliger på Vestbredden, herunder om dette indgik i statsministerens samtaler med repræsentanter for den israelske regering?«

Rune Lund (EL):

I det forrige spørgsmål fik vi jo bekræftet, at statsministeren gerne ville snakke terrorisme med palæstinenserne, men nægtede at forholde sig til den statsterrorisme, som staten Israel udøver, ikke bare i går og i forgårs, men også i dag og i morgen.